

1. Krotti tegomistest

Kord oli Võlgu voldedes Paipuma külas (ellerjamak) kroplas k. k. raja / mets krotti või varu voodustatud tund ja järgmiselt. Ja tund aastapäipp laupäeva ümber läks valmisi. Jaas olund puuli ja kohvitsi olund ätsa kott, mida puhastusti olund pere ja jalad puuli tökkudega voodustatud, aga kera olund voodust raua, ronotistit et hästi tigusid varu kohvitsi voodumiselt. Kui ülemat nimistud väntlates valmisi olund füüs viinud mne teda kõlm vesi teles küleks vana mitte riifi teed peale nõga põruva öhtul, ja hündnud. Tule tuline kurut ja pani teate hing püssi, temas hündnup pole migimuid ja kohipuid mitte natukit, aga jaanud varsi jõelle waard. Kript nõlja põruva öhtul hündnud mne nüfammiti. Etas füüs tulnud mneen juba iga nõlja te aru pooll, ja vähinad ja vähinad jooksuid tund off mõida. Põhjandomeel nõga põruva öhtul olund tõelise valmisi tegomis kaus, aga mõki suda föinud nõttuke kartma, aga omme ti leinud ta finna. Ja hündnud nüfammati jälle, aga oh imot mis nüüd föindinud. Õgat te aru pooll tulnud hirmus kirin ja härin, lagin ja kolin, kui töödadega tulnud inolekusi lemmali kohvitsi igav, üks ilmoodi, aga ükski pole tundaga vähinud, k. vili maha tulnud põhja pooll te aru mõide, kui fura hina

kubi, tals foral jooksnud us ja taga! - Kui mees pide näinud paavund ta enne tihet nõha jooksu, seitse hirmu voolnud soöimust, ja pole enni tagasi voolnud kui kõdu õis väero was. Võndas läinud füüs krotti tegu rauikus. Paari päiva pärast läinud mne oma krotti vaidoma, aga tema krott olund melle pahaga nii õra töödud ja tikkis lõmbahi krotti kistud.

Krottile pole minud hings füsse fastud, kui pidatud nimist fürmis eestoff kõlm tõlikas veeb antama, ja füspõe übara aja kõla mõki kartuse ja ümmitus olmudgi.

2. Teine jutt.

Kord oli aga tund mne ülemat nimistud moodi järsle krotti valmisi faunud ja mille farnatipidwanas ferwiku kollitameli vastnut. Etsi loom hakkanud kaas ilusaste ammotispi, kaup olund tundri töis raha peale. Tundre pantud Rattus hunga ja krott hakkanud raha rahas vaidoma, ja loopinud ikka kolinat noos noofi peale tundrispi; aga mne tulnud krotti tisipata, ja voldnud tundri põhja ott õra et ilmaski töis vü jaoks, aga krott faunud varsi püllupi õra ja hakkanud raha aseniil kaaswapi ühta ta põmas, viimata olund kõik tund poalne kaaswa ühta läis. Mne faunud ta koguma to kila mõelsi õra mises.

3. Kolmas jutt.

Kord olund jälle üks pärmehel paas nüüdagult elukat, mne olund mnde läbi kaanis rikkalik faunud. Ta astas olund